

Sygn. akt V GC 555/12

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 9 stycznia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Sproch
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: A. Ż. (1)

przeciwko: (...) sp. j. D. D., A. D. w J.

o zapłatę kwoty 5.551,94 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.471,81 zł (dwa tysiące czterysta siedemdziesiąt jeden złotych osiemdziesiąt jeden groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13.12.2011 r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 10,16 zł tytułem kosztów postępowania po ich stosunkowym rozdzieleniu.

Sygn. akt V GC 555/12

UZASADNIENIE

Powód A. Ż. (1) pozwem z dnia 04.01.2012 r. (data nadania przesyłki) wystąpił przeciwko pozwanemu (...) sp. j. D. D. A. S. w J. o zapłatę kwoty 5.551,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot i dat oraz kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż otrzymał od spedytora (...) S.A. zlecenie przewozu towarów. Odbiorcą wykonanych przewozów była pozwana spółka. Spedytor nie zapłacił powodowi wynagrodzenia za wykonaną usługę. W związku z jego upadłością powód na podstawie art. 51 Prawa przewozowego wystąpił o zapłatę przewoźnego do pozwanego jako odbiorcy przesyłki.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o odrzucenie powództwa, a ewentualnie jego oddalenie. Pozwany domagał się także zasądzenia od powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W odpowiedzi na pozew pozwany podniósł m.in. zarzut przedawnienia roszczenia powoda dochodzonego w postępowaniu oraz zarzut braku zastosowania w sprawie art. 51 ust. 1 Prawa przewozowego.

Uzasadniając wniosek o oddalenie powództwa pozwany wskazywał na brak wezwania do zapłaty przewidzianego w art. 75 Prawa przewozowego. Uzasadniając zarzut przedawnienia pozwany powoływał się na przepisy art. 77 Prawa przewozowego i 120 § 1 k.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazywał, że w sprawie nie ma zastosowania przepis art. 51 ust. 1 Prawa przewozowego z uwagi na to, że nadawca przesyłki zapłacił za przewóz przesyłek objętych niniejszym sporem i w związku z tym na przesyłce nie ciążyły żadne należności. Pozwany zarzucił również, iż z listów przewozowych nie wynika, aby przewóz wykonywał faktycznie inny przewoźnik aniżeli (...) S.A..

Powód ustosunkowując się do odpowiedzi na pozew podtrzymał powództwo.

Postanowieniem z dnia 02.05.2012 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze odrzucił pozew. Postanowieniem z dnia 29.06.2012 r. Sąd Okręgowy w Legnicy na skutek zażalenia powoda uchylił w całości postanowienie Sądu Rejonowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód działając na zlecenie (...) S.A. w K. wykonał pięć transportów towarów na terenie kraju. Przesyłki, których nadawcą był (...) sp. z o.o. w W. zostały dostarczone pozwanemu w dniach 28.10.2010 r., 29.10.2010 r., 12.11.2010 r., 25.11.2010 r. i 29.11.2010 r.. Ustalone pomiędzy powodem, a (...) S.A. wynagrodzenia za wykonane usługi transportowe wynosiły odpowiednio: 608,32 zł, 608,32 zł, 1.863,49 zł, 1.863,49 zł i 608,32 zł.

Dowód: listy przewozowe k. 18, 20, 22, 24, 26,

faktury vat wystawione przez powoda k. 17, 19, 21, 23, 25,

umowy o pracę k. 84 – 86,

dowody rejestracyjne wraz z polisami ubezpieczeniowymi k. 87 – 93,

plany załadunkowe k. 46 – 50.

Za wykonane usługi transportowe (...) sp. z o.o. w W. zapłacił wynagrodzenie (...) S.A.

Dowód: plany załadunkowe k. 46 – 50,

faktury Vat wystawione przez (...) S.A. sp. z o.o. 51 – 68,

potwierdzenia przelewów k. 69 – 72.

Po ogłoszeniu upadłości spółki (...) S.A. powód swoją wierzytelność z tytułu wynagrodzenia za przewóz przesyłek odebranych przez pozwanego zgłosił w postępowaniu upadłościowym.

Dowód: zgłoszenie wierzytelności k. 79, 80,

pismo powoda z dnia 03.11.2011 r. k. 81.

Pismem z dnia 23.11.2011 r. , nadanym drogą pocztową w dniu 23.11.2011 r. odebrany przez pozwanego w dniu 28.11.2011 r. powód, w którego imieniu działał Ł. C. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 5.551,94 zł tytułem, wynagrodzenia za wykonane usługi transportowe powołując się na brak zapłaty ze strony (...) S.A.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania przesyłki k. 14 - 16.

Pismem datowanym na dzień 20.12.2011 r. pełnomocnik pozwanego odmówił uznania zgłoszonych roszczeń. Zakwestionował także skuteczność wezwania do zapłaty z uwagi na niewskazanie umocowania do reprezentowania A. Ż. (2). Ł. C. pismo pełnomocnika pozwanego otrzymał w dniu 02.01.2012 r..

Dowód: pismo z dnia 20.12.2011 r. k. 9,

pełnomocnictwo procesowe k. 10,

odpis z KRS k. 11 – 13.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Powód roszczenie swoje opierał na przepisie art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz.U. z 2000 r. nr 50, poz. 601 ze zm.), zgodnie z którym przez przyjęcie przesyłki i listu przewozowego odbiorca zobowiązuje się do zapłaty należności ciężących na przesyłce. Jedną z tych należności jest oczywiście przewoźne jako wynagrodzenie przewoźnika.

W sprawie bezsporne było, że pozwany w dniach 28.10.2010 r., 29.10.2010 r., 12.11.2010 r., 25.11.2010 r. i 29.11.2010 r. odebrał adresowane do niego przesyłki, których nadawcami był (...) sp. z o.o. w W.. Okoliczność ta wynika także z przedłożonych listów przewozowych, a dodatkowo znajduje potwierdzenie w planach załadunkowych przedłożonych przez pozwanego. W tym miejscu należy zaznaczyć, że w przypadku przesyłki objętej listem przewozowym nr (...) (k.18) jako termin dostawy wskazano 24.11.2010 r. co koresponduje z zapisami w planie załadunkowym (k. 46). Mając jednak na uwadze daty wskazane przy potwierdzeniach odbiorów oraz stanowisko pozwanego Sąd przyjął, że przesyłka została dostarczona w dniu 25.11.2010 r.. Na marginesie można zaznaczyć, iż z powodów wskazanych poniżej ustalenie daty 24.11.2010 r. jako daty przyjęcia przesyłki nie miałyby wpływu na treść wyroku.

W sprawie bezsporne było, że nadawca – (...) sp. z o.o. zlecił transport (...) S.A. W ocenie Sądu powód wykazał w wystarczający sposób, iż to on wykonał usługi transportowe i dostarczył przesyłki pozwanemu. Choć w listach przewozowych nie wskazano powoda jako wykonawcy usługi transportowej, to jednak wskazano w nich dane kierowców oraz numery rejestracyjne naczep oraz ciągników siodłowych. Z przedłożonych umów o pracę wynika, że kierowcy wykonujący transport to pracownicy powoda, a z dowodów rejestracyjnych oraz polis ubezpieczeniowych wynika, że ciągniki siodłowe oraz naczepy, którymi wykonano transport są własnością powoda. W związku z tym zasadne jest przyjęcie, że to powód dostarczył przesyłki pozwanemu.

W sprawie w zasadzie bezsporne było, że (...) S.A. otrzymał od nadawcy przesyłki wynagrodzenie za przewóz przesyłek do pozwanego. Znajduje to potwierdzenie w przedłożonych planach załadunkowych, fakturach vat wystawionych przez (...) S.A. oraz potwierdzeniach przelewów. Nie ma to jednak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Odpowiedzialność pozwanego za zapłatę przewoźnego wynika z przepisu art. 51 § 1 Prawa przewozowego, a jej przesłanką jest odebranie przesyłki wraz listem przewozowym. Odbiorca przesyłki nie może uwolnić się od odpowiedzialności za zapłatę przewoźnego powołując się na otrzymanie przewoźnego przez podmiot, który miał obowiązek zapłaty przewoźnego przewoźnikowi. Odbiorę może zwolnić jedynie otrzymanie przewoźnego przez przewoźnika. W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał, aby powód otrzymał wynagrodzenie od (...) S.A. Fakt zgłoszenia wierzytelności przez powoda w postępowaniu upadłościowym potwierdza brak zapłaty. Zobowiązanie zleceniodawcy ((...) S.A) i odbiorcy przesyłki (pozwany) jest zobowiązaniem in solidum, a więc przewoźnik uprawniony jest do żądania zapłaty przewoźnego od tych podmiotów na zasadach podobnych przy odpowiedzialności solidarnej, w tym m.in. całego przewoźnego od jednego ze zobowiązanych.

Przepis art. 51 ust. 1 Prawa przewozowego ma charakter bezwzględnie obowiązujący i nakłada na odbiorcę przesyłki ustawy obowiązek zapłaty należności ciężących na przesyłce. Jedną z takich należności jest przewoźne. Wbrew twierdzeniu pozwanego ustalenie, że wynagrodzenie obowiązany jest zapłacić nadawca przesyłki nie oznacza, że na przesyłce nie ciąży obowiązek zapłaty przewoźnego, tym bardziej, że w dacie wydawania przesyłki przewoźne nie było jeszcze uiszczone przez nadawcę.

Za częściowo uzasadniony uznać należy podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia. W świetle przepisu art. 77 ust.1 Prawa przewozowego roszczenie zgłoszone przez powoda przedawnia się z upływem roku. Zgodnie z art. 77 ust. 3 pkt 4 ustawy przedawnienie biegnie o dnia, w którym powinna nastąpić zapłata. Termin zapłaty

przewoźnego przez odbiorcę przesyłki na podstawie art. 51 ust. 1 Prawa przewozowego nie jest określony przepisami. Przewoźne winno być więc zapłacone niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do zapłaty (art. 455 k.c.). W przepisach pojęcie niezwłoczności nie jest zdefiniowane. W wyroku z dnia 28 maja 1991 r. (sygn. akt II CR 623/90, Lex nr 9056) Sąd Najwyższy wskazał, że do sytuacji typowych, gdy z okoliczności nie wynika nic innego, należy przyjąć, że spełnienie świadczenia niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania (art. 455 k.c.) oznacza spełnienie w terminie 14 dni od wezwania. Pogląd taki wyraził także Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 20.03.2012 r. (sygn. akt I ACa 191/12, Lex nr 1130916). Zgodnie z art. 120 zd. 2 k.c. jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczeni stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Powód mógł wezwać pozwanego najwcześniej do zapłaty przewoźnego w dniach dostarczenia przesyłki tj. 28.10.2010 r., 29.10.2010 r., 12.11.2010 r., 25.11.2010 r. i 29.11.2010 r.. Terminy przedawnienia zaczęły więc biec w dniach 12.11.2010 r., 13.11.2010 r., 27.11.2010 r., 10.12.2010 r. i 14.12.2010 r. Jak wynika z odpisu wezwania datowanego na dzień 23.11.2011 r. (k. 14) pozwany otrzymał wezwanie w dniu 28.11.2011 r. Datę tą powód potwierdza w piśmie procesowym z dnia 26.03.2012 r. (k. 74). Jedynie więc w przypadku przewoźnego za dostarczenie dwóch ostatnich przesyłek pozwany otrzymał wezwanie przed upływem roku, co skutkowało zawieszeniem biegu przedawnienia (art. 77 ust. 4 Prawa przewozowego). Roszczenia o zapłatę przewoźnego za dostarczenie trzech wcześniejszych przesyłek są więc przedawnione. Pozwany odpowiedział na wezwanie pismem datowanym na dzień 20.12.2011 r. (k.9), otrzymanym przez pełnomocnika powoda w dniu 02.01.2012 r.. Taka data została odnotowana na piśmie. Wskazał ją również powód w pozwie. Pozwany daty tej nie kwestionował. Nie zgłosił również dowodów, na podstawie których można byłoby ustalić, że pismo datowane na dzień 20.12.2011 r. zostało doręczone pełnomocnikowi powoda w innej dacie. W dniu 04.01.2012 r. (koperta k. 27) powód wniósł pozew, co przerwało bieg przedawnienia. Do okresu przedawnienia należy więc doliczyć jeden dzień (03.01.2012 r.). Roszczenia powoda o zapłatę przewoźnego za dostarczenie przesyłek odebranych w dniach 25.11.2010 r. i 29.11.2010 r. nie uległo więc przedawnieniu. W okresie od 28.11.2011 r. do 02.01.2012 r. bieg przedawnienia był zawieszony.

W uzasadnieniu postanowienia z dnia 29.06.2012 r. uchylającego postanowienie o odrzuceniu pozwu Sąd Okręgowy w Legnicy wskazał, że nie można podzielić argumentacji Sądu pierwszej instancji, że powód nie wezwał strony pozwanej do zapłaty dochodzonego pozewem roszczenia. Przeczy temu odpowiedź strony pozwanej z dnia 20.12.2011 r. na wezwanie do zapłaty, której stwierdzono, że strona pozwana nie uznaje roszczenia za zasadne (k.9). Przyjmując ten pogląd należy za nieuzasadnione wszelkie zarzuty pozwanego dotyczące wezwania do zapłaty skierowanego do pozwanego.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.471,81 zł (1.863,49 zł + 608,32 zł). Uwzględniając datę otrzymania przez pozwanego wezwania do zapłaty oraz termin 14 dni na zaspokojenie roszczenia odsetki na podstawie art. 481 § 1 k.c. zasądzono od dnia 13.12.2011 r..

Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodów z zeznań świadków uznając, że ich przeprowadzenie jest zbędne wobec treści dokumentów przedłożonych przez powoda w piśmie stanowiącym ustosunkowanie się do odpowiedzi na pozew.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu co do zasady oparte zostało na przepisie art. 100 zd. 1 k.p.c. Powód poniósł koszty w kwocie 1.495,00 zł (wynagrodzenie pełnomocnika procesowego 1.200,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz opłata od pozwu 278 zł), zaś pozwany w kwocie 1.217,00 zł (wynagrodzenie pełnomocnika procesowego 1.200,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł). Łączne koszty zamknęły się więc kwotą 2.712,00 zł. Powód wygrał sprawę w około 44,5%. Pozwany powinien więc ponieść koszty w kwocie 1.206,84 zł. W rzeczywistości poniósł koszty w kwocie 1.217,00 zł, więc równicę w kwocie 10,16 zł należało zasądzić na jego rzecz od powoda. Powód w zażaleniu nie zgłosił żądania zasądzenia od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego. Brak było więc podstaw do uwzględnienia tych kosztów przy rozstrzygnięciu o kosztach procesu.